

שכחתי

גליון - 9

חלק ב' חנוכה

רבותי! חברים יקרים! אני עומד להפתיע אתכם! כן כן אני אפתיע אותכם השבוע אם הסגולה שהיא הכי מועילה ל – פרנסה! ואני מבקש מכם מאוד! אל תגידו שאני המצאתי אותה...! אני מביא לכם מקור מוסמך [מאוד] שאומר בפירוש את הסגולה הזו. ואותו מקור מהימן גם כותב במפורש שזו הסגולה היותר מועילה מכול הסגולות לפרנסה [אולי גם לעוד דברים, אבל שם ספציפי הוא מדבר על עניין הפרנסה]

נו, אז מה אתם אומרים, אתם רוצים לראות?? אולי יש לכם כבר מספיק פרנסה ואתם לא רוצים יותר...? אבל אני דווקא כן רוצה לראות אותה! אותי זה דווקא כן מעניין! מי שרוצה מוזמן להצטרף אלי, אני נוסע!!

"ואם היו שומעים לדברי, הייתי מניעץ להם יותר, שישמרו עצמם בזהירות יתרה מזה החטא [של לשון הרע], ובפרט מלעשות בפעל ממש רע לחברו מענין גזל וחס ואונאה וכיוצא בזה וכו', שאז בודאי יתברכו נכסיהם יותר מפל הסגולות"

אהה!!! צדקתי??? מקור מוסמך? כן!! ומה הוא כותב: **"שאז בודאי יתברכו נכסיהם יותר מפל הסגולות"**

אז אני צודק!! אחד אפס!! אההה, אתם שואלים מי הוא המקור? אהההה!!! אני יגיד לכם:

החפץ חיים בשמירת הלשון!!! הסבא קדישא 'ההיליגער חפץ חיים' אומר לך: יענקל' בנימין! שימע'ן! נוחע'ם! עקיבא! שמחה בונים! יואלי! עובדיה! דוד! 'כל מי ששומע אותי עכשיו': **אני מיעץ לכם סגולה "שהיא יותר מועילה מכול הסגולות" – בשביל פרנסה!!!** מה אתם אומרים? אתם רוצים לשמוע? אתם סומכים עלי? כן כן, אנחנו סומכים עליך רב'ה! אוהו כמה שאנחנו סומכים עליך. אבל אנחנו רוצים שתגיד לנו מהי הסגולה?

אומר לנו הרב'ה: **"שישמרו עצמם בזהירות יתרה מזה החטא [של לשון הרע]"**

"ובפרט מלעשות בפעל ממש רע לחברו מענין גזל וחס ואונאה וכיוצא בזה וכו' - שאז בודאי יתברכו נכסיהם יותר מפל הסגולות"

שמעת יואלי??? **"שאז בודאי יתברכו נכסיהם יותר מפל הסגולות"!** אל תספר לי שאתה לא רוצה שיתברכו נכסיד!!! אוהו כמה שאתה רוצה!!! אז הנה מה שאומר לך ההייליגע חפץ חיים:

"שישמרו עצמם בזהירות יתרה מזה החטא [של לשון הרע], ובפרט מלעשות בפעל ממש רע לחברו מענין גזל וחס ואונאה וכיוצא בזה וכו' - שאז בודאי יתברכו נכסיהם יותר מפל הסגולות"

אז בסדר יוד'ל?? סגרנו עסק?? כמה שיותר לשמור את הפה... ואנחנו מורווחים!!

עכשיו אני אוסיף לך עוד קטע קטן משם, [אבל אל תיבהל לי]: **"ובאמת לפלא הוא בעיני שטבע בני האדם לחפש סגולות וברכות מאנשים גדולים להצלחה על פרנסה, ומה יועילו להם כל הסגולות והברכות, אם, חס ושלום, הוא מרגל בזה החטא של לשון הרע ורכילות, הרי יש על זה ארור מפרש בתורה...!"**

אתה מבין??? הרב'ה אומר לך: עובדיה היקר! אתה הרי רוצה פרנסה, מי לא רוצה פרנסה ב 2025. נו, אז איך אתה רץ ומחפש סגולות ומבקש ברכות מכל הגדולים, הרי אם אתה מורגל בעוון לשון הרע ורכילות זה לא יעזור כל כך מהר...! אז חבל שימעל'ה!! קח את הסגולה שלי! ותראה ישועות בקרוב! גיט שבע'ס!

מעניין בפרשה.

סולת סנח - ג'איון 3.

{יא} ובני קרח לא מתו:

{מו} ושם בת אשר שרח:

יש מחלוקת מה היה עם בני קרח.

מי היתה באמת 'סרח בת אשר'? האם היא באמת היתה בתו האמיתית של 'אשר'?

בתרגום יונתן ובתרגום אונקלוס כתוב 'ושם בת אשר סרח' משמע שהיא היתה בתו ממשי.

אבל כנראה שבדפוס של פעם זה לא היה כתוב כך בתרגום. כי 'הרמב"ן' ו'הדעת זקנים' ו'החזקוני' כותבים שהתרגום אונקלוס מתרגם שסרח לא היתה הבת של אשר, אלא של אשתו של אשר [בת חורגת], והגירסא שלהם בתרגום היא: '**ושם בת איתת** [אשת] **אשר שרח**' [רמב"ן]. אז אם כן לפיהם היא הייתה בת של משהו אחר, ולא של אשר ממשי.

אבל הדעת זקנים אומר שייתכן שהיא באמת כן היתה בתו של אשר האמיתית.

ומהו יסוד המחלוקת ביניהם? קושיא שיש בפסוק! כי הרי יש כאן בעיה. התורה שינתה בפסוק הזה מכל הפסוקים. כי בכול הפסוקים התורה כתבה "בני בלע ארד ונעמן וכו'" בני יהודה ער ואונן וכו'" בני גלעד איעזר וכו'" ופה התורה הוסיפה מילה. התורה כתבה: "**ושם** בת אשר סרח". במקום לכתוב "בת אשר סרח" [כמו שנכתב אצל כולם בני בלע וכו' בני יהודה וכו'] כאן התורה הוסיפה את המילה "**ושם**" [ושם בת אשר סרח]. ומכוח הקושיא הזו ולכן פירש התרגום אונקלוס שהיא באמת לא היתה 'בת אשר', אלא זה רק היה **השם** שלה "**ושם**" בת אשר סרח'. כי כולם כינו אותה 'בת אשר' בגלל שהיא גדלה אצלו בבית, אבל באמת היא אל היתה בתו. [כך מבאר הדעת זקנים את התרגום].

אבל הדעת זקנים מוסיף שהאמת היא שלא צריך להגיע לזה וייתכן באמת שהיא היתה הבת האמיתית של אשר, ומה ששאלנו - למה הוסיפו את המילה 'ושם'? מתרץ הדעת זקנים: "**שהיה שמה ידוע ביותר בחסידות ובמעשים טובים כתוב עליה ושם**". דהיינו 'שם' הכוונה שהיה לה שם ידוע של צדיקה וחסדנית, אבל באמת היא הייתה בתו של אשר. שבת שלום!

רש"י: "הם היו בעצה תחלה [עם קרח]. ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנם וישבו שם (סנהדרין קי.)"

רש"י מבאר א: הם בהתחלה היו עם קרח ולאחמ"כ הם עברו למשה. ב: שהם כן נבלעו באדמה אלא שנעשה להם נס ונתבצר להם מקום גבוה ונשארו בו

תרגום יונתן: ו'בני דקרח לא הוו בעיטתא דאבוהון ואילו בטר אולפנא דמשה נביא לא מיתו במותנא ולא לקו ביקידתא ולא טמעו בבליעת ארעא:"

תרגום לעברית: 'ובני קרח לא היו בעצת אביהם והלכו אחר תלמודו של משה הנביא, לא מתו ולא לקו באש ולא שקעו בבליעת הארץ'

וגם בתרגום ירושלמי משמע כך: "ובנוי דקרח על דלא הוו בעצתיה דאבוהון לא מיתו" – משמע שלא היו כלל בעצתו.

משמע, א: שהם מהתחלה לא היו עם קרח אל עם משה. ב: שהם בכלל לא נכנסו לאדמה.

{כג} בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני:

למה 'יששכר' נקרא יששכר? אז בתורה בחומש בראשית כבר כתוב "שכר שכרתיך בדודאי בני", אבל האור החיים מביא כמן רמז נפלא

אומר האור החיים: "ל[פי] מה שקד[ו]ם [וידוע] לנו כי יששכר הוא 'בן תורה', רמזה התורה בשם זה של **יששכר** כי דוקא זה **ישנו לשכר**, וכל חוץ ממנו מה יתרון לאדם בכל עמלו" דהיינו: יששכר נקרא יששכר בגלל שפירושו: 'יש שכר'. יש שכר למי שהוא בן תורה אבל מי שלא בן תורה, אז הוא סתם משקיע כוח ואנרגיה בשביל שבעים שנה בלבד...!